

ת"פ 31355/08/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 31355-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט דרור קלייטמן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליאור סלוצקר- לשכת תביעות פתח תקווה
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אהרון רוני יאיר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בעובדות כתבי האישום המתוקנים בתיק זה (להלן **התיק העיקרי**) ובת.פ 13488-01-21, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג (2 עבירות), בהתאם לסעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן **החוק**) ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג (2 עבירות) בהתאם לסעיף 382(ג) לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים המצויים בהליכי גישור לקראת גירושין ולהם שתי בנות קטינות. ביום 13.3.20 או בסמוך לכך, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע הליך הגישור. בנסיבות אלו, אמר הנאשם למתלוננת כי עליה להסכים להצעת גישור ולחש באזנה: "תקשיבי לי טוב, אני אגרום לך להשתגע כמו שאני יודע...". בהמשך, בשעה 08:30 או בסמוך לכך, שעה שהנאשם היה במקלחת במקום, ניגשה המתלוננת לחדר המקלחת ובין השניים התגלע ויכוח אשר במהלכו השפריך הנאשם מים על המתלוננת. בתגובה, יצאה המתלוננת מחדר המקלחת. או אז, רץ אחריה הנאשם וירק בפניה.

3. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים ולהם שתי בנות קטינות.

תמצית עובדות האישום הראשון - ביום 26.6.19 עברה המתלוננת ניתוח בקע בבטנה. ביום 2.7.19 בשעה

01:40 או בסמוך לכך, עת שהו הנאשם והמתלוננת במקום, התגלע ויכוח בין השניים על רקע סירובו של הנאשם כי המתלוננת תצטרף לחתונת אחותו. בנסיבות אלו, הבחין הנאשם במכשיר הסלולרי של המתלוננת והתעורר חשדו כי האחרונה מקליטה אותו. או אז, לקח הנאשם את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלוננת תוך שהלה מנסה להשיבו לידה. בתגובה למתואר, דחף הנאשם את המתלוננת אשר נפלה ארצה ונחבלה וכן עפו משקפיה מפניה.

תמצית עובדות האישום השני - ביום 30.9.18 בשעה 18:40, או בסמוך לכך, נסעו הנאשם, המתלוננת והקטינות לארוחת חג בבית אמו של הנאשם ברמת גן. בנסיבות אלו, עת הגיעו לחניון, פנתה המתלוננת להוציא את הקטינות מן הרכב, אז הבחינה בדרכונה של אחת הבנות ברכב ולקחה אותו. בתגובה לאמור, משהבחין הנאשם כי המתלוננת לקחה את הדרכון, פנה לעברה והכה אותה בידה.

תמצית עובדות האישום השלישי - ביום 20.12.16 בשעות הערב, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בסלון המקום, הטיחה הקטינה צעצוע בראשו של הנאשם. בתגובה למתואר, החל הנאשם לצעוק על הקטינה. בנסיבות אלו, נטלה המתלוננת את הקטינה בידיה ופנתה ללכת. באותן הנסיבות, נטל הנאשם את הצעצוע והטיח אותו בגבה של המתלוננת בעוצמה רבה שאף גרמה לצעצוע להישבר על גבה של המתלוננת.

4. במסגרת הסדר הטיעון הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו, והמאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.
6. בתסקיר הראשון שהוגש מיום 11.5.22, מתואר כי הנאשם כבן 46, פרוד מן המתלוננת, לו 4 בנות בגילאי 4-7 ומתפרנס מעצם היותו כלכלן. נעדר עבר פלילי ולא עומדים ותלויים נגדו תיקי מב"ד נוספים. הוא קיבל אחריות על ביצוע העבירות ומשיחה עם העו"ס אשר טיפל בנאשם במהלך השנים 2016-2018 במרכז למניעת אלימות במשפחה עולה כי שיתף פעולה באופן מלא בקשר הטיפולי עמו וההתרשמות באותה העת הייתה כי נדרשה עבודה טיפולית נוספת אשר לא הושלמה. המתלוננת התייחסה למערכת היחסים שהתקיימה עם הנאשם במשך השנים תוך שהדגישה התנהלותו באופן אלים כלפיה באופנים שונים. הביעה חששה מפניו עד היום נוכח תחושותיה כי אינו צפוי. נוכח התרשמות שירות המבחן באשר לחשיבות השתלבותו במסגרת טיפולית בתחום האלימות במשפחה התבקשה דחיית מועד הדיון בעניינו.

7. בעקבות בקשת הדחייה מטעם שירות המבחן נדחה הדיון לחודש ספטמבר 2022.

8. לאחר מכן הוגשה בקשה מטעם המאשימה לפיה מצויה בידה חוות דעת סוציאלית של עובדת הרווחה, העולה ממנה כי הנאשם מדבר בשני קולות ולא לוקח אחריות על מעשיו, ועל כן ביקשה המאשימה כי בפני בית המשפט יתקיים דיון במהלכו יישמעו טיעוני הצדדים לעונש.

9. בדיון שהתקיים בפניי ביום 15.6.22, הוגשו לעיוני מכתבי העו"ס שהוגשו בתיק בית משפט לענייני משפחה ובנוסף שמעתי את דבריו של הנאשם ודברי המתלוננת. לאחר שעיינתי בכלל החומר (ת/1, נ/1 ונ/2), ושמעתי כאמור באופן ישיר את הנאשם והמתלוננת, לא הגעתי למסקנה כי הנאשם מדבר בשני קולות. קבעתי כי אנו מצויים בעיצומו של ההליך הטיפולי ולאחר שהנאשם חזר ולקח אחריות על המעשים המיוחסים לו, סברתי כי יש לאפשר את השלמת הטיפול ולקבל תסקיר משלים טרם יישמעו הטיעונים לעונש.

10. בתסקיר השני שהוגש מיום 28.8.22, עולה כי הנאשם השתלב בשיחות פרטניות עם העובדת הסוציאלית בתחום האלימות במשפחה. נמסר כי הוא משתף פעולה באופן תקין ומבטא נכונות להעמיק בקשייו ולערוך שינוי בדפוסי התנהגותו, אשר עמדו ברקע למעורבותו בעבירות שביצע. כמו כן הוא השתלב בקבוצה המיועדת לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן. המתלוננת מסרה כי עודה חוששת מפניו אף בעת הנוכחית. בלי להתעלם מחומרת העבירות שביצע, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי-טיפולי ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה וצו של"צ. באשר לשאלת הרשעתו, נוכח הפגיעה הקונקרטית הצפויה להיגרם לו במסגרת התעסוקתית נוכח עבודתו עם גורמים ממשלתיים ונוכח העדר הרשעות קודמות, האחריות שמקבל ושיתוף הפעולה, הומלץ לשקול בחיוב סיום ההליך המשפטי ללא הרשעתו בדיון.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

11. בתאריך 9.2.23, התקבלה חוות דעת מהממונה על עבודות השירות ולפיה, הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים

12. מטעם המאשימה העידה לעונש המתלוננת, וכן הוגשה לבית המשפט הצהרת נפגעת עבירה (ת/2). בעדותה מסרה כי עודנה חוששת מפני הנאשם.

13. ב"כ המאשימה, עו"ד ליאור סלוצקר, טענה כי כתבי האישום מתארים נאשם אלים אשר בחר לפגוע במתלוננת במשך שנים והצביעה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם. היא עתרה

למתחם ענישה כולל הנע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. באשר לנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה, הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן והדגישה כי קיים צורך בהמשך טיפול כדי להפחית סיכון אשר עודנו קיים, ובמצב זה אין הצדקה לחרוג ממתחם הענישה. לעניין שאלת ביטול ההרשעה, ביקשה להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בתחתית המתחם. ככל ובית המשפט יחליט לחרוג מהמתחם ביקשה שהחריגה תעשה באופן מינימלי.

14. מנגד, ב"כ הנאשם, עו"ד אהרון רוני יאיר, טען כי הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה לא רלוונטית בנסיבותיה לענייננו. כתבי האישום המתוקנים משקפים את ההפרזה וההעצמה מצד המתלוננת באשר לאירועים שנמחקו מכתבי האישום. הנאשם נעדר עבר פלילי וביקש להתחשב בשיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום בעת גזירת העונש. תיאר את הרקע לביצוע העבירות והגיש דוח מסכם אודות הטיפול הפרטי שעבר הנאשם. כמו כן, ציין כי הנאשם שיתף פעולה, הגיע באופן רציף למפגשים, לקח אחריות על מעשיו והשתלב בטיפול קבוצתי. באשר להימנעות מההרשעה, הפנה להמלצת שירות המבחן והגיש שההרשעה תפגע ביכולתו של הנאשם לפרנס את ילדיו. לבסוף, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

15. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה טרם גזירת עונשו, באומרו: "אני מתרגש ולא חשבתי שאני אהיה במצב הזה אבל זה המצב. אין לי בעיה לדבר בפני אנשים וזה פשוט מעמד ולכן אבקש להקריא את הדברים אשר הכנתי מראש (נ/5). לבקשת בית המשפט אני מסביר מדוע הרשעה תפגע בי. אני יועץ וכאשר אני יועץ יש לי כמה דברים, מקצועיות אמון ושם טוב. אני לא אוכל לעבוד עם הלקוחות שלי, שירות הביטחון ומשרד הרווחה לא ירצו לעבוד איתי. אין מכרז של המדינה בו לא מבקשים העדר רישום פלילי. רוב הלקוחות שלי הם המגזר הציבורי. הם דורשים העדר רישום פלילי. מעבר לזה, זה *Public domain*, ההרשעה שלי תהיה *Public*. זה יפגע בשם הטוב שלי בצורה קטלנית ואין לי שום דבר מלבד השם הטוב שלי אותו בניתי בעמל רב. אבקש בכל לשון של בקשה לאפשר לי להותיר את זה מאחורי ואני מתחייב לעשות כל שנדרש לשקם את העניין. אין לנו היום שום אינטראקציה מלבד אינטראקציה עניינית".

דין והכרעה

מתחם העונש

16. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם, הינם שמירה על גופה, שלווה נפשה וביטחונה האישי של המתלוננת. הפגיעה קשה יותר, נוכח העובדה שבוצעה בביתה של המתלוננת, מקום בו היא אמורה לחוש בטוחה יותר מבכל מקום אחר. ועל ידי בן זוגה, אדם ממנו אמורה לחוש בטוחה יותר מכל

אדם אחר.

17. בכלל הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, התחשבתי בנזק הגופני שנגרם למתלוננת בדמות חבלות וכן לנזק הנפשי שנגרם לה ותואר על ידה הן בעדותה בבית המשפט והן בהצהרת נפגעת עבירה שהוגשה על ידה (ת/2). נתתי משקל לכך שאין מדובר באירוע יחיד אלא אירועים המתמשכים על פני שנים רבות, מהם ניתן ללמוד על דפוס התנהגות של הנאשם כלפי המתלוננת. וכן על כך כי מדובר במעשים אשר יש בהם אף משום ממד של השפלת המתלוננת, המתבטאת הן ביריקה בפניה והן בהכאתה בפניה בנוכחות בנותיהן הקטניות.

18. אמנם מדובר במספר אירועים ואף כאלו שאירעו בהפרש של שנים ביניהם, אולם כלל האירועים בוצעו על ידי הנאשם כלפי בת זוגו ועל בסיס אותו רקע ולכן אקבע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים.

19. כתבי אישום בעבירות מעין אלו בהן הורשע הנאשם מוגשים, לצערנו, דבר יום ביומו לבית המשפט ולכן מדיניות הענישה בהן ידועה ומשתנה בהתאם לנסיבותיו של כל אירוע.

20. **בנסיבותיהם של האירועים המתוארים בכתב אישום זה, מתחם הענישה נע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

גזירת העונש

21. בכלל הנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, שקלתי את הודאת הנאשם, נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי ובצורך בהעדת עדים רבים. עוד נשקלה לטובת הנאשם העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי. עובדה משמעותית נוספת הנזקפת לצורך הקלה בעונשו של הנאשם היא העובדה כי חלף זמן רב מאז ביצוע מרבית האירועים המתוארים בכתב האישום, לרבות אירוע משנת 2016.

22. בעניינו של הנאשם הוגשו, כאמור, שני תסקירים, מהם ניתן ללמוד על נסיבות חייו של הנאשם ועל כך שהוא קיבל אחריות למעשיו. נמסר אף דיווח מעובד סוציאלי שטיפל בנאשם בשנים 2016-2018 ונלמד ממנו על שיתוף פעולה מלא מצד הנאשם, אך גם על צורך בעבודה טיפולית נוספת וממושכת שלא הושלמה. הנאשם שולב בקבוצה בשירות המבחן והשתתף בה באופן קבוע ויציאב ונמסר כי החל להעמיק ולבחון את התנהלותו. הוגש אף דו"ח המסכם טיפול פרטני אותו עבר הנאשם מיוזמתו ונמסר על ידי העובדת הסוציאלית המטפלת כי הנאשם מתחיל לעבוד על שינוי דפוסי חשיבה והתנהגות וכי הוא מגויס לטיפול ובעל מוטיבציה לעבור תהליכים נפשיים מעמיקים.

23. המלצת שירות המבחן היא להעדפת הפן השיקומי- טיפולי והטלת צו מבחן וצו של"צ.

24. ניתן להתרשם מהאמור לעיל כי הנאשם נמצא בהליך טיפולי לו הוא מגויס, אולם הליך זה מצוי עדיין בשלביו הראשונים והוא נזקק להמשך טיפול. אני סבור כי מאמציו אלו של הנאשם והתגייסותו להליך, הן זה המתנהל בשירות המבחן והן הפרטי, מצדיקים היענות לבקשה להעדפת הפן השיקומי- טיפולי ואף לחריגה ממתחם הענישה. אולם, לא ניתן שלא לתת משקל לעיקרון ההלימה ולעובדה כי מדובר בשורה של אירועים שהתמשכו על פני שנים ועל כך שההליך הטיפולי עדיין בראשיתו. ואשר על כן בניגוד להמלצת שירות המבחן, הגעתי למסקנה כי יש להטיל על הנאשם ענישה קונקרטית, גם אם בסטייה ממתחם הענישה.

שאלת ביטול ההרשעה

25. בע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (31.12.07), חזר והדגיש בית המשפט העליון כי: **"הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלתו".** למרות זאת נקבע כי: **"חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים על תהפוכותיהם, בהשתקפותם בהליך הפלילי, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העקרון העונשי הרחב, המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדיון".**

26. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) (1997), נקבעו הקריטריונים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לדון בשאלת אפשרות אי הרשעתו של אדם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית. האחד הוא כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

27. לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות וכן את המסמכים שהוגשו מטעם הנאשם, הגעתי למסקנה כי הנאשם אינו עומד בשני התנאים שנקבעו בהלכת כתב.

28. באשר לסוג העבירה, יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 6577-09 ניר צמח נ' מדינת ישראל (20.8.09): "עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

29. אין בכך בכדי לפסול קטגורית כל אפשרות של ביטול הרשעה בעבירות מעין אלו, ואף בבית משפט זה ניתנו החלטות בדבר ביטול הרשעה גם בעבירות שכאלו. אולם מצבור העבירות ופרישתן על פני מספר שנים, מצביעה על דפוס פעולה ולא על אירוע חד פעמי ובנסיבות שכאלו הרי שביטול הרשעה יהיה על מנת לפגוע באינטרס הציבורי של מענה הולם לתופעה זו.

30. עיינתי עיין היטב בראיות אותן הגיש הנאשם לעניין הפגיעה בעתידו ומצאתי כי בחוזים בהן קיימות הגבלות לנוכח הרשעות קודמות, הרי שהגבלות אלו אינן נוגעות לרישום פלילי מעין זה שהושת על הנאשם בהליך זה. אין בדבר על מנת לקבוע כי לא ייגרם לנאשם כל נזק מהרשעתו, אך ניתן להתרשם כי לנאשם לקוחות רבים וגם אם תיגרם לו פגיעה כלשהיא בשל חלק מלקוחותיו, אין מדובר בפער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

31. לנוכח האמור לעיל, לא תבוטל הרשעתו של הנאשם.

גזר הדין

32. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים. התנאי יופעל במידה והנאשם יורשע בביצוע עבירת אלימות.

ג. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1, בסך של 2,500 ₪ שישולמו בתוך 30 יום.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש עבודות השירות בתאריך 16.4.23 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות מחוז מרכז.

מובהר לנאשם כי באם לא יעמוד בתנאי וכללי הממונה על עבודות השירות, ניתן יהיה להפסיק את ריצוי העונש בדרך זו והמרתו בעונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד גל גבאי, הנאשם וב"כ עו"ד רוני יאיר.